

Jövünk haza oltónapról egy környékbeli faluból. Nyugi, nem gyerekeket oltottunk, hanem gyümölcsfákat.

Este tíz van már, autónk himbálózik a sötétben a Kénosi-tetőről beereszkedő hullámvasúton, a nemzeti hírrádióban esti híreket mondanak. Egy beszerce-naszódi járvány miatt a minisztérium azon gondolkodik, hogy **kötelezővé tegye az oltásokat**.

Következő hír: kivilágították Bukarestben a kormány épületét kékre, **az autizmus elleni harc jelképeként**. Évente ezernél több gyereket diagnosztizálnak az országban autizmussal, nem ismert a betegség oka. Mellettem ülő barátom röviden megjegyzi, mekkora pimaszság ezt a két hírt egymás után rakni. **Barátom nem rajong az oltásokért.**

Az egész családja óvakodik a védőszuriktól, mióta nagybátyja meghalt egy oltás miatt. Én sem vagyok feltétlenül oltáspárti, mióta **Kicsike fiam atópiás dermatitiszes lett egy védőoltás után**.

Van-e a betegségének köze az oltáshoz? Nem tudjuk. Senki nem tudja, és nem is akarja tudni. Mi úgy érezzük, hogy lehet köze. Ha ezt így kijelentem, mert kijelentem, rám szökik száz kommentelő, hogy nem igaz, hülyeségeket beszélek, mert minden statisztika azt mutatja, hogy semmi köze az atópiás dermatitisznek az oltáshoz. Mert tudományosan kell megközelíteni a dolgot. Igen, csakhog

az orvostudományt nem érdekli az én fiam betegsége.

Az én fiam nem került bele a statisztikákba. Hiába, hogy jártunk a családdorvosnál, a szakorvosnál, még egy szakorvosnál, egy vásárhelyi szakorvosnál, meg isten tudja hol, **sehol nem akarták megvizsgálni az oltás és a dermatitisz esetleges kapcsolatát**, sehol nem vezették be a gyereket a statisztikába mint esetleges védőoltás-áldozatot.

Ha pedig a miénket nem vezették be, akkor másokét sem vezették be, **így patyolattiszta a statisztika**, amivel bizonyítják, hogy az én fiam betegségének semmi köze az oltáshoz. Ez kábé ugyanaz a jelenség, mint mikor valamelyik rendőrőrs azzal dicsekszik, hogy náluk nincs bűnözés, mert tiszta a statisztika, mikor pedig bemész jelenteni egy ügyet, akkor próbálnak lebeszélni arról, hogy feljelentést tégy, hogy **nehogy elrontsd a statisztikájukat.**

Mindamellet **nem vagyunk teljesen biztosak abban, hogy az oltástól van a Kicsike betegsége,** csak zavaró és gyanús, hogy senki nem akar foglalkozni az üggyel. Tényleg zavaró, hogy ilyen ködös ez a védőoltás-dolog. Mert alapvetően hisszük azt, hogy hasznos találmány a védőoltás.

Zseniális dolog lenne.

De csak lenne. Pont úgy, mint a kommunizmus. Gyönyörű eszme, silány megvalósítás. Hiába szép az elv, ha a gyakorlatban gyenge minőségű emberek saját hasznukat nézve visszaélnak vele.

Lobogtatják előtted az elvet, hogy erőszakkal befogják a szád, de a háttérben elvtelenül élősködnek a társadalom jóhiszeműségén. **Ez a védőoltás-biznisz egy mocskos világ.** Mondhatnám, maffia. Ha kell, embereket hallgattatnak el, ha kell, hullákon gázolnak át, és mindenekelőtt gyerekeken kísérleteznek. A mi gyerekeinken.

Nem szeretnék elmélyülni a témában, nem akarok itt száz meg száz érvet felsorolni az oltások és az oltás-biznisz ellen. Inkább azt mondanám el, hogy **tiszta szívemből hiszem, az oltás hasznos tud lenni**. Csak a beoltandó gyerek egészségét kellene szem előtt tartani, nem az oltásgyártók és -kereskedők azonnali anyagi hasznát.

Bevallom, unom ezt az oltásellenes – oltásellenes-ellenes vitát. Mindkét fél süsü tud lenni. Időnként találkozom egy-egy oltásellenes ismerőssel, és van, aki egyből azzal kezdi: „Hogy álltok az oltásokkal?”.

S akkor mesélhetem, hogy az oltások javát nem akarjuk beadni, mert nem látjuk értelmét, hogy mondjuk, bárányhimlő vagy mumpsz ellen beoltsuk a gyereket, **de van három betegség, ami ellen beoltanánk.** Persze, nem pár napon, hanem később, és nem akármilyen oltószerezettel, hanem valami biztonságosabbal, amennyire lehet. Ezt van, aki megérti, van, aki nem.

Nemrég egyik kedves ismerősünk finoman letámadott, hogy hogy van az, hogy mi egyáltalán be akarjuk oltatni a gyereket valamivel. Nevetve mondtam neki, úgy látom, itt most az az eset áll fenn, hogy

a fanatikust leszidja a még fanatikusabb,

hogy nem elég fanatikus. Erre ő is elmosolyodott.

Sok frusztráció van az oltásellenesekben, gyakran agresszivitás is, mert **ezzel próbálják kompenzálni, hogy senki nem hallgatja meg őket**

. Legtöbbször akkor lesz oltásellenes valaki, mikor valamelyik gyereke, családtagja beteg lesz, ne adj isten, meghal egy oltás után. És

senki nem akar foglalkozni az ő problémájával

, sem az orvosok, sem az ismerősök, sem senki.

Ekkor az ember próbál hangosabban és hangosabban beszélni, hátha mégis valaki meghallja, de nem ér el mást ezzel, csak hogy hülyének nézik, fanatikusnak, akár terroristának is. Idegbajosnak.

Lehet, hogy ki is közösítik.

Őt is, a gyerekét is. Beoltatlan gyerekeket nem veszünk fel az iskolába! Miért nem? Miért féltik a beoltott gyerekeket a beoltatlanoktól, ha be vannak oltva?

Az idegbaj másik felén az oltásellenes-ellenesek vannak. Az ismeretségi körömben ebből is van bőven. **Megosztanak egy-egy oltásellenes írást, és röhögnek**, csámcsognak rajta.

Mert ők tudják az örök igazságot. Semmi kétely nincs bennük, olvasták a neten, hogy mi az igazság. Biztos forrásból jön az infó, XY megírta, hogy így van, s ő mindig olyan jókat ír, mindig igaza van.

Oknyomozó újságírói levelezőlistán osztják a témát, és nem merül fel bennük, hogy esetleg nem igaz, amit az oltás-lobbi által megkent egészségügyi rendszer állít. **Még kérdőjel sem merül fel bennük**. Nem is szállok be a beszélgetésbe, nincs értelme, ők úgyis tudják a tutit. S aztán vannak a „szkeptikusok”.

Ülünk az autóban, jövünk hazafelé az oltónapról. Már Udvarhely határában vagyunk, mikor barátom felhossa a szkeptikusok témáját. Nem bírja ki irónia nélkül. Mennyire lehetsz szkeptikus, ha vakon hiszel abban, amit mondanak neked? Hol a szkepticizmus, ha valaki azt mondja neked, hogy az oltás száz százaléban jó, és te elhiszed, hogy az oltás száz százaléban jó? Hol vagy te szkeptikus, ha nincs benned egy gramm kétely,

nincs benned sehol egy kérdőjel?

Várom azt a napot, amikor a legvadabb oltásellenesekben felmerül egy kérdőjel: vajon, nem létezik olyan védőoltás, ami jó? Ami segít megvédeni a gyereket egy életveszélyes betegségtől?

Várom azt a napot, amikor az oltás-rajongókban vagy a tudományhívő szkeptikusokban felmerül egy kérdőjel: nem eshet meg, hogy mégis van valami bibi ezekkel az oltásokkal, ha annyi ember számol be negatív tapasztalatról? **Nem eshet meg, hogy a makulátlan statisztika mégsem teljesen tiszta?**

Várom azt a napot, mikor az oknyomozó újságírói csoport tagjai a járványos betegségek eltűnésének grafikonja mellé odarakják az autizmus vagy az atópiás dermatitisz előfordulásának grafikonját, és ránéznek, látnak-e esetleg összefüggést a kettő között.

Várom azt a napot, amikor volt oltásellenesek és volt oltásellenes-ellenesek boldogan, kéz a kézben sétálnak egy gyönyörű festői tájban, mert tudják, hogy minden rendben van, a védőoltás hasznos és biztonságos, **a gyerekeik pedig a fa alatt simogatják a szebbnél szebb torokgyíkokat**, mint az oroszlanokat a Jehova tanúinak könyveiben.

Nem, nem tértem meg, csak optimista vagyok, reménykedem benne, hogy eljön majd az az idő, mikor a minisztérium nem abba fog energiát fektetni, hogy erőltesse a kétes minőségű vagy botrányos oltások kötelezővé tételét, majd az autizmus tiszteletére megvilágítsa kék fénnel a kormány épületét két oltásbotrány között, hanem inkább arra koncentrál, hogy minőségi, biztonságos védőoltással lássa el a népet.